2 / 2008
HUHTIKUU

URHO

UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

MIESSAKIT RY

Jäsentiedote

WWW.MIESSAKIT.FI

MIESSAKIT RY

JÄSENTIEDOTE 2/2008

Tässä numerossa:

Yhdistyksemme sisällöllinen perusta puntarissa *Tomi Timperi*	3
Kisakeskus oli täysosuma! *Tomi Timperi*	4
Lahteen Miessakkien isätoiminnan keskus *Tomi Timperi*	8
Keravansakki	11
Tervehdys Patikkamiehet! *Risto Salovaara*	13
Koulutus– ja tapahtumakalenteri	15

Ilmestymisaikataulu

3/2008 Kesäkuu
aineistopäivä 15.5.2008

4/2008 Syyskuu
aineistopäivä 1.9.2008

5/2008 Marraskuu
aineistopäivä 24.10.2008

6/2008 Joulukuu
aineistopäivä 12.12.2008

1/2009 Helmikuu
aineistopäivä 1.2.2009

2/2009 Huhtikuu
aineistopäivä 1.4.2009

URHO - UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

Päätoimittaja
Tomi Timperi
tomi.timperi@miessakit.fi

Ulkoasu ja taitto
Heikki Nevala
heikki.nevala@miessakit.fi

Toimituksen yhteystiedot
URHO / Miessakit ry
Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09 6126 620
Sähköposti miessakit@miessakit.fi

YHDISTYKSEMME SISÄLLÖLLINEN PERUSTA PUNTARISSA

Miessakit ry:n keskustelufoorumi internetissä on suljettu ajalle 1.4.–31.8.2008. Sulkeminen johtui siitä, että foorumi ei nykymuotoisena innostanut mukaan uusia keskustelijoita ja kirjoittelu oli tyrehtynyt vain muutaman miehen väliseksi ajatusten vaihdoksi. Saimme myös merkittävästi palautetta, jonka mukaan foorumissa käytäviin keskusteluihin osallistuminen ei innostanut toistuvien asiattomuuksien vuoksi. Ja lisäksi, järjestömme sielua peilattiin ulkopuolisten tahojen toimesta turhan usein vain keskustelufoorumin sisältöjen kautta. Ei siis osattu tai tarkoitusperäisesti haluttu erottaa keskustelijoiden mielipiteitä yhdistyksen agendasta. Niin tai näin, foorumin sisältö aiheutti liikaa hallaa toiminnallemme.

Järjestömme sisällä on syvennettävä keskustelua siitä, miten ja millä foorumeilla jatkamme yhteiskunnallista vaikuttamistoimintaamme erityisesti tasa-arvopolitiikan osalta. Itse painin tällä hetkellä vähintään kahden vaiheilla. Toisaalta on tärkeätä varmistaa, että vuosikausia rakentamamme mieserityinen asiantuntija- ja kansalaistoiminta ei leimaudu tasa-arvopoliittisen argumentoinnin vuoksi. Ja toisaalta on vaikea hyväksyä sitä, miten miehiä kohdellaan nykyisessä valtiojohtoisessa tasa-arvotyössä. Olen kuitenkin kallistumassa sille kannalle, että määrätietoinen asiantuntijuuttamme syventävä miestyö on juuri tällä hetkellä tärkeämpi osa-alue siitä yksinkertaisesta syystä, että yhteiskunnallinen tasa-arvopolitiikka on sielullisesti niin haavoittunutta. Oma näkemykseni on, että maassamme ei ole nyky-yhteiskunnan tarpeita tiedostavaa tasa-arvotyöinstanssia ja sellaisen rakentaminen (jos tasa-arvopoliittista työtä jatkamme) tulisikin olla ensisijainen vaikuttamistavoitteemme.

Toimintamme missioperusteisiin on kirjattu seuraavaa: *Järjestöllä ei ole eikä voi olla omaa kantaa mihinkään yhteiskuntapoliittiseen kysymykseen, jollei hallituksessa ole erityisestä syystä nimenomaisesti toisin päätetty. Tässä on syytä olla erityisen varovainen, jotta järjestö ei leimaudu miesten intressijärjestöksi, mikä saattaisi olennaisesti vaikeuttaa sen työtä. Sen sijaan järjestön tavoitteiden ja toiminnan esittely on kaikissa tarjoutuvissa yhteyksissä tervetullutta.* Tämän ajatuksen mukaisesti emme ole toimineet, vaikkakin voidaan todeta, että varsinaiset yhdistyksen lausunnot olemme aina vahvistaneet hallituksessa. Järjestömme on kuitenkin erityisesti julkishallinnollisissa piireissä leimautunut taistelunhaluiseksi miesten etujärjestöksi – osin toki siitä syystä, että agendaamme ei ajatuksella ole syvennytty.

Olemme mielestäni varsin olennaisen kysymyksen äärellä. Asiaa käsitellään kevään aikana hallituksemme kokouksissa, mutta pyydän kaikkia miessakkilaisia lukemaan vielä kerran läpi internet -sivustoltamme tekstin *Voimalla seitsemän miehen* (nostettu huhtikuun ajaksi etusivulle) ja kommentoimaan siitä ja tätä pääkirjoitusta minulle sähköpostitse. Järjestömme rakentamisen on oltava yhteinen asiamme.

Tomi Timperi
toiminnanjohtaja

KISAKESKUS OLI TÄYSOSUMA!

Teksti Tomi Timperi
Kuvat Timo Kitunen

Miessakit ry tarjosi jäsenilleen mahdollisuuden osallistua vain miessakkilaisille räätälöityyn Miesten toimintaviikonloppuun Pohjan Kisakeskuksessa 28.–30.3.2008. Mukaan lähti lopulta kymmenen urhoa, joiden viihtymisestä vastasi kaksi innostavaa kouluttajaa. Seuraava teksti kuvastaa kirjoittajan tunnelmia reissusta, mutta paikalla kuullun perusteella suurin osa sisällöstä kuvastaa koko ryhmän kokemusta viikonlopusta.

Heti keskukseen saapuessa tuntui siltä, että paikka on tismalleen oikea. Ryhmällemme varattu oma rakennus – Punainen Talo – oli miellyttävällä, muusta miljööstä sopivasti sivussa olevalla rauhallisella paikalla. Kaikissa huoneissa oli oma WC suihkuineen. Asettuminen oli mutkatonta ja vastaanotto kotoisan rento.

Ryhmämme ja ohjaajien yhteinen taival alkoi info-tilaisuudella ja toisiimme tutustumisella. Minulle suurin osa oli tuttuja kaikenlaisista aktiviteeteista vuosien varrelta, mutta osa ”vain” nimiä jäsenrekisterissä. Kukaan ei tuntenut kaikkia. Infoa seurasi ensimmäinen lukuisista upeista hetkistä Kisakeskuksen ravintolassa. Sapuskahetket seurasivat tiiviisti toisiaan koko viikonlopun ajan ja joka kerta olisi tehnyt mieli ahtaa itsensä turvoksiin, mutta jo tilaisuuden luonteen vuoksikin se olisi ollut sopimatonta. Taisimme saada huomaamatta yhden oleellisen omaa terveyttä tukevan oppitunnin; syö riittävän usein, riittävän monipuolisesti ja vain riittävästi.

Ensimmäisen illan liikunnallinen osuus koostui sisäsalissa pidetystä kaksiosaisesta ”alkuverryttelystä”. Ensin Pilates-joogasimme ja sitten rentouduimme. Joogatessa minulle osoittautui haasteellisimmaksi ymmärtää, että koska piti hengittää sisään ja koska ulos. Itse asiassa sitä rytmiä en oikein oppinut kunnolla koko viikonloppuna ja siksipä jäin usein kahden vaiheille, eli en hengittänyt ja liikkeestä tuli vähintäänkin omintakeinen. Vaan naurullahan siitä selvisi. Ja kokemustenvaihdon kautta kirkastui, että en ollut ainut happisekoilija. Ohjattu loppurentoutus kynttilänvalossa ja Tiibetiläisten TOP-100 -viisujen soidessa siirsi arjen lopullisesti mielestä. Punaisella talolla iltasauna (sen lopulta lämmettyä), hiukopala halukkaille, sekä miesasia- ja miessakkitilannekatsauskeskustelu saattelivat ryhmän unten maille.

Seuraava päivä oli toimintaa täynnä ja fyysinen kestävyys koetuksella. Aamuvenyttelyn jälkeen oli vuorossa jousiammunta (sisäsalissa). Jokaisessa tuntui asuvan pieni Robin Hood kunnes kuulimme, että oikeissa skaboissa ampumaetäisyys on nelinkertainen. No, oikea joukkue voitti rupeamamme päätteeksi pidetyn kilpailun. Siirryimme suoraan

(Jatkuu sivulla 6)

peruskuntoamme mittaamaan UKK-kävelyn ja lihaskuntotestin muodoissa. Totuus itsestä fyysisenä olentona alkoi muodostua.

Lounaan jälkeen luentotilaisuudessa (samoin kuin sen jatkeessa seuraavana päivänä) kuulimme terveysfaktaa – mielestäni terveeltä pohjalta. Ohjaajan mukaan mitään uutta ja mullistavaa tietoa ei ollut tarjolla. Vaan hyvä niin – ja toisaalta, uutta tietoa saatiin aivan riittämiin. Olennaisinta oli, että asiat käsiteltiin yhdessä, jolloin vahvistui riittävä samalla viivalla olemisen perusta. Oman terveyden kohentaminen onnistuu suurimmalle osalle parhaiten yhteistä tavoitetta vaalivassa seurassa.

Iltapäiväkahvitusten jälkeen jatkettiin älynystyröitä kirvoittaville ja ryhmäytymistä tukeville rasteille. Aluksi, paikallisen kevätrehun vaikutuksesta koko poppoo menetti puhekykynsä ja meidän tuli muilla keinoin selvittää mitä lukua kukin ajatteli ja asettua sen mukaiseen järjestykseen. Sen jälkeen kokosimme (asvaltille) kaksi identtistä jättipalapeliä ennalta keskenämme sovituin metodein ja aikamäärein. Tehtävän jälkeen saimme kuulla faktoja, joita emme osanneet tehtävää tehdessä huomioida, mutta toisaalta myös analyysiä siitä, miten kykenimme mukautumaan tehtävään sen edetessä. Seuraavaksi deaktivoimme maamiinoja haasteellisen järjestelmän orjina. Tehtävän päätteeksi totesimme, että tänään lienee syytä laittaa lottokuponki sisään. Lopuksi pyöritimme joukolla ainakin oman maailmamme suurimman lumipallon.

Ennen iltasaunaa ja Uutisvuotoa pääsimme vielä sisäsaliin joukkueurheilun pariin. Tämä osio osoittautui minulle niin innostavaksi, että vielä tätä kirjoitettaessa jalka vipattaa. Pelasimme kahta eri peliä: Peppupalloa

(tasapeli) ja Sokeata Tuomaria (oikea joukkue voitti). Peppupallossa Teletappiasuisina kirmattiin tarrapalloa havitellen. Pisteitä ropisi, jos sai hyökkäyspään maaliviivan takana pallon kiinni joko rinnassaan olevalla tarralla (1 piste) tai takapuolitarralla (3 pistettä). Sokean Tuomarin piti olla taktisempi, mutta hysteeriseksi taisteluksi sekin muodostui. Kevyemmillä palloilla tuli pukata painavampia pistepalloja kohti vastustajan kotipesää pisteiden toivossa. Nastaa oli.

Viimeisenä päivänä luentojen lisäksi saimme tarkennettua opastusta siitä, miten kuntosalia parhaiten voi hyödyntää, ja teimme sauvakävelylenkin. Loppukaffeilla kerrattiin kaiken saamamme, omia tavoitteita tukevan materiaalin käyttöä ja summasimme viikonloppua ylipäätään. Kuten jo paikan päällä totesin, olen vakuuttunut siitä, että vastaavaa toimintaa (pienemmässä ja isommassa muodossa) on syytä määrätietoisesti lisätä yhdistyksemme toiminnassa. Mielen ja ruumiin hyvinvoinnin edistäminen tukevat oleellisesti toisiaan.

Lopuksi haluan kiittää loistavia opejamme, Jaria ja Mikkoa, kaikkia mukana olleita miessakkilaisia ja vielä hallitustamme, joka näin hienolla tavalla päätti tukea jäsenistönsä hyvinvointia. Tämä ei jää tähän! ■

ILMAINEN TEATTERI-ILTA 18.4. KLO 19.00 MIESSAKIT RY:N JÄSENILLE.

Esa Kytösahon ohjaama ja käsikirjoittama näytelmä *Ei mistään kotoisin* on tarina maaseudusta, matka maaseudulle isien, poikien ja traktorien maailmaan – perheen perimmäisten kysymysten äärelle. Punaisessa tuvassa jossain päin Suomea pientä perhettä kohtaa onnettomuus. Äiti kuolee. Maanviljelijämies jää yksin kahden pienen pojan kanssa.

Ei mistään kotoisin kertoo itsensä kadottamisesta ja löytämisestä, psyyken hajoamisesta ja parantumisesta sekä omalaatuisesta lämmöstä, jota miesten välisissä suhteissa vaalitaan.

Lippuja on rajoitettu määrä, joten ilmoittaudu pian!

Esityspaikka:
Stadian pylvässali, Hämeentie 161

Ilmoittautumiset 11.4. mennessä:
Miessakit ry
(09) 6126 620
miessakit@miessakit.fi

LAHTEEN MIESSAKKIEN ISÄTOIMINNAN KESKUS

Teksti Tomi Timperi
Kuvat Jukka Salminen ja Tita Tuuliainen

Miessakit ry:n Lahden toimipiste avattiin 1.3.2008 Vesijärvenkadulle. Toimipiste mahdollistui uuden nelivuotisen RAY-rahoitteisen Isyyden tueksi -projektin myötä. Lahden toiminnan ydin keskittyykin Isätoiminnan ympärille kokoaikaisiksi isätyöntekijöiksi palkattujen Ilmo Sanerin ja Timo Tikan toimesta. Isätoiminnan käytössä on nyt tilat, joissa mahdollistuu valtakunnallisen Isätoiminnan koordinointi, yhteistyötahojen kanssa tehtävä toimintasuunnittelu, isäerityinen koulutustoiminta sekä myös tarvittaessa Päijät-Hämeen alueen isien vertaisryhmätoiminta. Kustannuspolitiikan järkeistämiseksi tiloja hyödynnetään toki muussakin Miessakkitoiminnassa, erityisesti kasvu- ja eroryhmätoiminnassa, joista jälkimmäinen liittyy niin ikään RAY-rahoitteiseen Erosta Elossa -toimintaamme.

Toimipisteen infrastruktuurin luominen oli maaliskuun alkupuolen päätehtävä, joka sujui omissa käsissä olleiden toimenpiteiden osalta mallikkaasti. Ilmo ja Timo suunnittelivat sisustusta, hyödynsivät alueellisia kontaktejaan (myös rouviaan) sekä kykyään puhua hyvistä tarjouksista parempia. Ainoastaan puhelin- ja nettiyhteyksien käynnistymisessä saatiin (lisää) harmaita hiuksia (liekö nettiyhteydet vielä tämän ilmestyessäkään kunnossa). Noh, me emme aio markkinoida vain myynnin vuoksi, vaan asiakkaat tulevat saamaan asianmukaista ja ammatillista isätoimintaa tilaamassaan muodossa.

Pääsiäisen alla, kiirastorstaina pidettiin ensimmäiset avoimet ovet lähiseudun mediaa ja yhteistyötahoja ajatellen. Sain itsekin kutsun paikalle ja porhalsin niin innoissani autolla Lahteen, että juuri ennen Lahden rautatieasemaa vasen eturengas tyhjeni. Kurvasin lähimmälle parkkipaikalle ja jatkoin pikamarssia kohti keskustaa. Minun piti näet istahtaa YLE - Lahden studioon suoraan radiohaastatteluun klo 8.40 ja aika alkoi olla kortilla. Ennätin juuri

Miessakit ry:n Lahden toimipisteen linnanherrat: Timo Tikka ja Ilmo Saneri

parahiksi tasoitella hengitystä ennen isäilosanoman toitottamista eetteriin.

Toimistolla odotti upea näky: tilat olivat kotoisat ja valmiit, kaffea oli tarjolla ja miehitys sotisovassa. Paikalla oli Ilmon ja Timon lisäksi Päijät-Hämeen uusi yhdysmiehemme Jukka Salminen (ks. hänen tervehdyksensä ohesta). Eipä aikaakaan kun ovikello soi ja ensimmäinen lehtitoimittaja saapui. Yksissä tuumin kerroimme tiedonhaluisille, että Isyyden tueksi -projektin fokus voidaan jakaa kahteen pääosa-alueeseen: 1) isiin/miehiin itseensä ja 2) yhteiskunnallisiin tahoihin, jotka tarvitsevat lisäosaamista isyyden tukemiseen. Ensimmäistä fokusta kohdattaessa toimintamallia kehitetään käytännön tasolta. Isille luodaan puitteita omaan isyyden peilaamiseen toisten isien kanssa sekä rakennetaan erilaisia toimintamuotoja isien ja lasten yhteiselle toiminnalle. Toiminnan avulla isille annetaan myös tietoa aktiivisen isyyden terveydellisistä positioista, voimavaramerkityksestä, ja tasavertaisen vanhemmuuden merkityksestä. Parhaiten ymmärrys syntyy oman oivalluksen kautta ja tämän oivalluksen syntymiseen toisten samassa tilanteessa olevien miesten kohtaaminen on erinomainen perusta.

Toisen fokuksen perusta lähtee siitä tosiasiasta, että tämän hetkisessä yhteiskunnallisessa isätyössä on verrattain vähän isäerityistä osaamista. Ensimmäisen fokuksen kautta saatu, isiltä itseltään koottu tieto jalostetaan toisen fokuksen kohderyhmälle. Tietoa tarjotaan erilaisten koulutusten muodossa. Koulutusmuotoja ovat mm. yleinen isäerityistä osaamista vahvistava ammatillinen koulutus, isäryhmän ohjaajien koulutus, työnohjaus ja erilaiset toiminnan organisointia tukevat rakenteet. Projektin osaaminen rakentuu siis isien itsensä kautta saatavasta tarve/kokemiskartoituksesta (mm. isäryhmät) sekä työntekijöiden projektiaikana vahvistuvasta isäerityisestä yhteiskuntapoliittisesta osaamisesta.

Näin sanottiin ja näin tehdään. Iltapäivällä kävimme vielä läpi kevätkauden tarkennettua toimintasuunnitelmaa. Ilmo ja Timo päätyivät keskittymään ensivaiheessa paikallisten yhteistyötahojen kutsumiseen (kunkin kerrallaan) tarvekartoitustapaamisiin. Näin voidaan projektin puitteissa toteuttaa ensimmäinen alueellisen isätoiminnan pilottikokonaisuus, josta saatujen kokemusten pohjalta toimintaa voidaan hiljalleen viedä uusille alueille. Rakentamisperustaksi sovittiin maltti, määrätietoisuus ja ammatillisuus.

”Tervehdys kaikille miessakkilaisille! Olen Jukka Salminen, Lahden- ja Päijät-Hämeen uusi yhdysmies.

Olen peruslahtelainen, harrastuksina sauvakävely ja veteraanijääkiekko. Kaupallisen koulutuksen saanut, nuori eläkeläinen. Tulin vasta viime kesän lopulla mukaan yhdistyksen toimintaan. Eroryhmän kautta löysin itseni uudelleen. Kokemukseni ovat olleet todella positiivisia kaikesta mitä Miessakit voi meille miehille tarjota.

Minut on valittu yhdistyksen valtuustoon Päijät-Hämeen edustajana. Kävin nyt keväällä Miesryhmänohjaaja -koulutuksen, joten ”uraputki” miesten maailmaan on auki.”

Sen sijaan minun toiminnassani ammatillisuus loppuiltapäivän osalta oli haussa. Mieltäni kalvoi se tosiasia, että autoni lepää kolmen renkaan varassa tuolla jossain ja vielä pitäisi ehtiä

perhettä noutamaan Pääsiäisreissulle – turvallisella autolla. Läksin Ilmon kanssa asiaa hoitamaan, vaan nykyaikainen vararengasjärjestelmä (eli se sellainen töhnäpullo, jonka sisältö struutataan hajonneen renkaan sisään) ei auttanut asiaan ja linkutin sitten Ilmon perässä lähimmälle autoverstaalle. Lompakon unohdin Vesijärvenkadulle, joten jouduin tyhjentämään Ilmon Pääsiäiskassan. Liikkeen perältä löytyi lopulta ehjä autooni sopiva kumi ja kaikki päättyi onnellisesti (juu, maksoin Ilmolle rahat takaisin).

Kuten edellä kirjoitettu tekstisisältö, on isätoimintammekin toisaalta puhtaan vakavaa, vahvasti ammatillista, mutta toisaalta myös elämää lähellä olevaa, arjesta ammentavaa. Näillä eväin uskon, että sekä isät itse, heidän läheisensä, että heidän kanssaan ammattinsa puolesta toimivat ovat saaneet tuekseen merkittävän, nyky-yhteiskunnan haasteisiin vastaavan kehitysprosessin. ■

Miessakit ry Lahti
Vesijärvenkatu 20 B 23
15140 LAHTI
Puh: 050 511 3360 /
050 511 3361

MIES VAILLA TASA-ARVOA -LUENTOSARJA

KEVÄÄN 2008 VIIMEISET LUENNOT:

8.4.2008 klo 17.30-19.30
Esa Sariola
Mistä näitä riittää?

6.5.2008 klo 17.30-19.30
Pasi Malmi
Sama rikos, eri rangaistus

Kolmen Keravansakkilaisen tuntoja viikoittaisten tapaamisten loputtua

"Siitä voi tulla krapula. Sitä tahtoo lisää. Liian pitkä tauko ei tunnu hyvältä." Vaikka kuvaukset sopisivat useampaankin harrasteeseen, nämä pyrkivät kuitenkin karrikoiden kuvaamaan tunnelmiamme aktiivisten miesryhmätapaamisten loppumisen jälkeen.

Kuten ryhmissä yleensä, myös meillä oli erilaisia syitä liittyä miesryhmään; akuutti tilanne, kaverien puute, oikean keskustelun tarve tai vain uteliaisuus. Riippumatta liittymismotiiveista, ryhmämme kasvoi parhaimmillaan yhtenäiseksi, avoimeksi, toisia tukevaksi ja luottamukselliseksi porukaksi, jonka tapaamisiin oli kiva tulla, ja joista lähtiessään tunsi saaneensa ajatuksia, tukea ja uutta kasvualustaa tuleviin haasteisiin. Viikoittaista tapaamista suorastaan odotti.

Monelle meistä tunnelma ja yhteisöllisyyden taso oli jotain ennen kokematonta. Harva oli keskustellut miesten (tahi naisten) kanssa näistä lukuisista ja moninaisista asioista - tällä tasolla. Joku ei ehkä ollut keskustellut kenenkään kanssa. Harva meistä osasi välttämättä kuvitella tason, joka parhaimmillaan keskustelussa, puhumisessa ja kuuntelemisessa, saavutettiin. Puhumattakaan vuorovaikutuksen aiheuttamista tunteista itsessä. Monelle meistä ryhmässä saatu "peili" auttaa pärjäämään paremmin siviilipuolen akuuteissa haasteissa, ja jopa soveltamaan ajatuksia suoraan arkeen, esimerkiksi parisuhteeseen. "Tuota en ollutkaan ajatellut!", ei ollut poikkeuksellinen kommentti. Jopa ryhmän eräälle jäsenelleen asettamasta, kumppania koskevasta, "leikillisestä" kotitehtävästä saatiin hyviä tuloksia. Myös aitoja, syviä tunteita pilkahteli äijien kasvoilla ja äänessä, asioiden koskettaessa kohtia, joita arkikuoremme niin tehokkaasti ja tiiviisti pitää piilossa. Kyllä mies osaa keskustella, mutta silti se "alastomana" muiden edessä oleminen vaatii työtä ja turvallisen ympäristön.

Sitten se loppui. Tokikaan viimeinen istuntokerta ei tullut yllätyksenä, vaan siihen valmistauduttiin mm. pitämällä nyyttikestit ja ennakoimalla väistämätöntä. Lisäksi olimme luoneet matkan varrella netissä toimivan, oman keskustelupalstan, jossa saatoimme syventää ryhmätapaamisessa puhuttuja asioita tai tuoda kokonaan uusia aiheita ilmoille, muiden kommentoitavaksi. Sovimme myös omaehtoisesta, kerran kuussa tapahtuvasta tapaamissyklistä. Mutta silti se loppui. Se säännöllinen ja odotettu tiistai-illan sessio lakkasi olemasta.

Tuskin kukaan meistä oli varautunut tunteisiin, joita ryhmän loppuminen herätti. Vasta syntyneet ystävyyssuhteet eivät toki katkennut, mutta muuttivat selkeästi muotoaan. Yhtäkkiä olimme jälleen "yksin" arjessa. Ei ole enää itsestäänselvyys, että voi sanallisesti avata itsensä ja luottaa, että toiset eivät satuta. Joku kommentoikin: "Nyt vasta huomasin, kuinka paljon tätä kaveriporukkaa oikeasti kaipaankaan. Jo nyt on ikävä sitä äijäsakkia, joka on oikeasti nähnyt kuka olen, oikean ja aidon puolen minussa."

Mitä siis tehdä, kun säännöllinen miesryhmä loppuu, mutta tarve miesystävyydelle ja mieskuuntelemiselle jää?
Otammeko tilanteen elämään kuuluvana luopumisena?
Perustammeko kommuunin?
Hakeudummeko (takaisin) terapiaan?
Pyrimmekö syventämään muita ihmissuhteitamme?
Tapaammeko pubissa edes kerran kuussa?

Tätä jälkitraumaattista miesryhmäsyndroomaa pohdimme keskustelupalstallamme.

(*Jatkuu sivulla 12*)

Opimme kuitenkin, että asiaa kannattaa pohtia ryhmässä jo hyvissä ajoin ennen säännöllisten tapaamisten alasajoa.

Kevätterveisin,
Sami - KeravanSakki

Miesryhmä

Tiistaisin kait tavattiin,
kerta viikkoon joristiin,
päästiin joskus asiaan,
muuhunkin kuin rasiaan,
ystäviksi kasvoivat,
sisimpäänsä katsoivat,
ainakin me yritettiin,
sielujamme kaivettiin.

Eron hetki kun koitti,
ikävä varmuuden voitti,
kaipaus rehellisyyteen jäi,
mistä sen nyt saavuttaa voi,
uskaltaako jatkaa näin,
ilman ryhmää eteenpäin,
näyttää tunteensa rohkeasti,
näyttää muille painolasti,
olla oma itsensä,
edelläkävijä.

Pekka - KeravanSakki

Ryhmämme loppu herätti oivaltamaan miten tottumus nopeasti ottaa kouriinsa. Viikoittainen tapaaminen oli ajoittain toimiva, mutta vielä enemmän siinä oli taustalla mahdollisuus ystävystyä ja sen seurauksena päästä puhumaan - ei mitään kovin raskasta. Tosin ystävyyskin alkaa ryhmän loppumisen jälkeen himmetä.
Tapaamiset harvenevat, niitä pitää organisoida, eikä kukaan oikein tunnu jaksavan, ainakaan siihen frekvenssiin, joka vallitsi viikoittaisten tapaamisten yhteydessä.

Nuori mies ei ole koskaan siten yksin kuin vanha mies ja tämä näkyi sitoutumisessa ryhmään. Oleellista oli kuitenkin, että näennäisestä avomielisyydestään huolimatta ei ryhmässä kovasti auettu. Seksuaalisuus, uskonto, politiikka ja niihin hirttäytyneet omat kuviot jäivät kokonaan pois. Ja samalla massiivinen osa miehisyyttä.

Keskustelu kiertyi lapsuuskokemuksiin ja oman isän kohtaamiseen. Ei ollenkaan vähäistä mutta paljon terapiassa käyneelle moneen kertaan läpikäytyä. Kun itsestään tiesi että ainoa tapa korjata omaa elämäänsä on tehdä ratkaisuja ja näki itseään nuoremmissa kiinnittymisen siihen todellisuuteen, joka on status quo tiesi että heillä menee vielä parikymmentä vuotta ennekuin alkavat oivaltaa mitä jäi taakse ja mitä olisi pitänyt tehdä. Aivan kuten itsellä.

Ryhmä oli ehdottomasti plus kokemus. Ajoittain turhauduin, mutta missä niin ei kävisi. Voidaan sanoa että kyseessä oli win-win -tilanne... kuulostaa juuri siltä miltä tuntuu arvottaa tunteeseen perustuvaa kokemusta verbaalilla tasolla. Tunteet eivät juuri ryhmässä tulleet esiin satunnaista liikuttumista ja satunnaista suuttumista lukuun ottamatta.

Suomalaisen miehen perussairautta jäimme siis sairastamaan, parannutaanko koskaan?

Jore Puusa - KeravanSakki ■

TERVEHDYS PATIKKAMIEHET!

Teksti ja kuvat: Risto Salovaara

Miessakkien Tuusulanjärven patikkajaoksen retket suuntautuvat Keski-Uudenmaan maastoihin (poluille, pyöräteille, jäille ja kulttuuripaikoille). Patikkasakki on avoin ryhmä, johon uudet jäsenet ovat tervetulleita. Luonnon lisäksi nautitaan miehisestä seurasta ja keskusteluista.

Huhtikuussa (la 12.4.) lähdemme kulttuurikävelylle Tuusulan Rantatiellä (www.tuusulanrantatie.info/pan2.asp) ja toukokuun patikka (su 4.5.) suuntautuu Lemmenlaaksoon, joka on upea suojeltu jokivarsilehto Järvenpäässä.

Lisätietoja antavat Miessakit ry:n Keski-Uudenmaan yhdysmiehet:

Järvenpään yhdysmies
Risto Salovaara,
risto.salovaara@kolumbus.fi,
040 5372038

Keravan yhdysmies
Esko Porola,
esko.porola@miessakit.fi, 040 5274517

Tuusulan yhdysmies
Visa Kuusikallio,
visa.kuusikallio@etu.inet.fi,
040 3582262

Tuusulanjärven patikkasakin takana ovat myös Järvenpään työväenopisto ja Keravan Opisto.

Patikkasakin muu kevään ohjelma seuraavalla sivulla.

Kulttuurikävely Tuusulan Rantatiellä
la 12.4. klo 10.00-14.00

10.00 Kokoontuminen Taistelukoululla (Rantatie 66, Tuusula). Junalla tuleville on kuljetus Järvenpään rautatieasemalta tarvittaessa. R-juna lähtee Helsingistä 9.19 ja on Järvenpäässä 9.46.
Taistelukoulun perinnetiloissa valotetaan Suojeluskuntain Päällystökoulun sekä Taistelukoulun historiaa. Kulttuurikävelyreitti Rantatiellä kiertää Halosenniemen, Onnelan, Erkkolan, Aleksis Kiven kuolinmökin ja Syvärannan Lottamuseon kautta.

Ilmoittautumiset Esko Porolalle tai Risto Salovaaralle viimeistään 8.4.

Lemmenlaakso, Järvenpää
su 4.5. klo 15.00-19.00

Keravanjoen varrelle sijoittuva Lemmenlaakso on harvinainen, suojeltu lehtomaisema, ja sen rikasta elämää voi seurata luontopolkua pitkin. Joki mutkittelee vuosien saatossa uurtamansa kanjonin pohjalla. Monipuolinen maasto ja luontotyyppi takaavat sen, että Lemmenlaakso on linnustoltaan, eläimistöltään ja kasvistoltaan todella runsas ja monipuolinen. Luontokuvaajan silmin Lemmenlaakso on hieno alue.

Kokoonnutaan klo 15.00 alueen pohjoisosassa sijaitsevalla parkkipaikalla. Nopeimmin perille pääsee, kun kääntyy vanhalta Lahdentieltä (140) itään kohti Sipoota ja Pornaista (tie 146). Keravanjoen ylityksen jälkeen käänny vasemmalle Skogsterintielle ja aja kilometrin verran. Tienhaarasta käännytään vasemmalle Vaahteratielle. Vajaan sadan metrin päässä kääntyy pienempi tie vasemmalle. Junalla tuleville on tarvittaessa kuljetus Järvenpään rautatieasemalta (R-juna Helsingistä 14.46).

Retken lopuksi voidaan istahtaa Lemmenlaakson nuotiopaikalle nauttimaan oman repun antimista.

Tervetuloa miehiseen porukkaan patikoimaan ja juttelemaan luonnon helmaan.

P.S. Muista myös Risto Railon patikkasakkiretket ja taidepatikka (ks. www.miessakit.fi, URHO 1/08). ■

KOULUTUS- JA TAPAHTUMAKALENTERI 2008

KEVÄT	SYKSY
Patikkasakin maaliskuun retkipäivä 29.3. Risto Railo, puh. 050 571 9928 tai risto.railo@kolumbus.fi	**Kesäbussikiertue IV** Miessakit ry:n matkailuauto kiertää 11.-15.8. Savossa, Kainuussa ja Pohjois-Karjalassa
Miessakit ry:n valtuuston kokous 5.4.	**Miesryhmänohjaaja koulutus 2/2008** **Alkaa 6.9.2008** peter.peitsalo@miessakit.fi (09) 6126 62 16
Mies vailla tasa-arvoa luentosarja **8.4.2008 klo 17.30-19.30** Esa Sariola: Mistä näitä riittää?	**Eroryhmät eri kaupungeissa alkavat syyskuussa 2008**
Teatteri-ilta miessakkilaisille 18.4. Esa Kytösahon *Ei mistään kotoisin* –näytelmä Stadian pylvässali, Hämeentie 161, Helsinki.	**Helsingin Miesryhmä syyskuussa**
Joensuun yhdysmiestapaaminen **23.-24.5.**	**Miesten Viikko 3.-9.11.2008**
Mies vailla tasa-arvoa luentosarja **6.5.2008 klo 17.30-19.30** Pasi Malmi: Sama rikos, eri rangaistus	**Tampereen Miespäivät marraskuussa**
Patikkasakin toukokuun retkipäivä 24.5. Risto Railo, puh. 050 571 9928 tai risto.railo@kolumbus.fi	

MIESSAKIT RY:N YHDYSMIESVERKOSTO

Miessakit ry ylläpitää valtakunnallista yhdysmiesten verkostoa paikallisen miestoiminnan tukemiseksi. Yhdysmiehiin voi olla yhteydessä tiedustellakseen tarkemmin yhdistyksen toiminnasta ja muista mahdollisista miehille suunnatuista palveluista.

Espoo
Jarmo Lindholm
0400 817 692
jarmo.lindholm@nameprint.fi

Helsinki
Risto Björkman
040 868 4185
risto.bjorkman@welho.com

Helsinki
Aaro Huhta
040 506 2171
aaro.huhta@helsinkilainen.com

Hyvinkää
Veikko Korhonen
040 567 4600
veikko.korhonen@hyvinkaa.fi

Joensuu
Onni Voutilainen
050 365 6138
onni.voutilainen@jns.fi

Järvenpää
Risto Salovaara
040 537 2038
risto.salovaara@kolumbus.fi

Kerava
Esko Porola
040 527 4517
esko.porola@miessakit.fi

Kuopio / Itä-Suomi
Raimo Reinikainen
0400 881 166
andracon@kooviis.fi

Lahti / Päijät-Häme
Jukka Salminen
044 7516421
simo.dreamers@phnet.fi

Mäntsälä
Timo Naapuri
040 743 3262
timo.naapuri@evl.fi

Nurmijärvi
Seppo Laakso
050 511 7725
laakso.seppo@kolumbus.fi

Porvoo
Martti Vilminko
050 376 0888
martti@vilminko.net

Rovaniemi
Jouni Syväjärvi
040 731 9356
jouni.syvajarvi@tervola.fi

Somero
Voitto Vieraankivi
050 566 4116
voitto.tiimivalmennus@luukku.com

Tampere
Simo Ollila
045 6766 873
simo.ollila@gmail.com

Turku
Pekka Anttila
041 533 5741
pejuan@utu.fi

Tuusula
Visa Kuusikallio
050 330 4435
visa.kuusikallio@etu.inet.fi

Vaasa
Patrik Martonen
044 5151 663
pate.martonen@gmail.com

Vantaa
Sami Koikkalainen
040 731 2021
sami.koikkalainen@gmail.com

Vihti
Markku Kedrin
Puh. 09 222 5313 / 040 545 7091
markku.kedrin@silppuri.iki.fi

Miessakkien keskustelufoorumi
http://miessakit.forum.emedia.fi